

[Skjerbæk.]

Regeringens foreløbige Forbud ophæves ved den retslige Behandling af Sagen. Der kan her blive Spørgsmaal om Konflikter; som ikke er behagelige, navnlig ikke for den Regering, der har udstedt det foreløbige Forbud, og som faar det underkendt ved Domstolene. Jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Justitsminister, om der foreligger noget dertil svarende andetsteds i Lovgivningen. Jeg kender jo meget vel fra den civile Lovgivning Institutioner som Arrest og Forbud, men de medfører jo ikke direkte, at man kan blive sat i Fængsel paa Grundlag deraf; man kan vel nok muligvis blive straffet for Overtrædelse af Arresten eller Forbudet, hvis man foretager sig noget i den Retning. Men her er det alligevel en anden og videregaaende Virkning, man drager af Deltagelsen i en Forening, der er blevet foreløbig forbudt. Det behøver jo nemlig ikke blot at dreje sig om Foreninger, der har til Formaal at omstyrte Statsforfatningen eller lignende, der kan ogsaa tænkes Tilfælde, hvor man forbyder en Forening, fordi dens Virksomhed af andre Grunde er ulovlig, men hvor der dog ikke staaar saadanne Statsinteresser paa Spil. — Jeg maa altsaa anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Lovforslag:

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker Udvalget for dets hurtige Behandling af denne Sag og Flertallet for dets Tilslutning til Lovforslaget.

I Anledning af de Udtalelser, der er fremsat af Mindretallet i Betænkningen, skal jeg blot sige, at jeg ikke kan anerkende, at det er rigtigt, naar Mindretallet mener at have Grundlag for at sige, at det paa ingen Maade kan billige Lovforslaget i dets Helhed, særlig paa Grund af den tilsigtede Indskrænkning i Presse- og Ytringsfriheden. Hvis der i Ordet „tilsigtede“ ligger, at det ikke har fundet Udtryk i Lovforslaget, har Udtalelsen ingen Betydning, og hvis der menes, at Lovforslaget indeholder Indskrænkninger i Presse- og Ytringsfriheden, saa maa jeg protestere mod det, for saa vidt man dermed vil sige, at det ikke er fuldkommen forsvarlige Indskrænkninger i Presse- og Ytringsfriheden. I saa Fald vilde jeg gerne have haft oplyst i Betænkningen, med Hensyn til hvilke Forhold Indskrænkningen i Presse- og Ytringsfriheden gennem dette Lovforslag sker paa en Maade, som ikke en hvilken som helst anstændig og hæderlig Pressemand vil anerkende. Saadanne almindeligt udslyngede Beskyldninger som,

at man indskrænker Presse- og Ytringsfriheden, uden at sige, hvad det drejer sig om, kan jeg ikke modtage; jeg synes ikke, de er forsvarlige. Det eneste, jeg kan anerkende i Mindretallets Betænkning, er den Sprogformyelse, der ligger i Udtrykket „Ophidsning“ til Had. Jeg har ikke før stødt paa Ordet „Ophidsning“, men jeg tager det til Efterretning.

Over for det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Det konservative Folkeparti, vil jeg gerne med Hensyn til § 132 sige, at vi ser ikke i Justitsministeriet nogen Mulighed for nogen anden praktisk Ordning med Hensyn til denne Paragraf end den, der er angivet i min Skrivelse til Udvalget. Det er naturligvis rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det efter Omstændighederne kan være yderst ubehageligt for en Regering at faa underkendt et saadant Forbud ved Domstolene, men det er jo noget, en Regering er udsat for, naar det er Domstolene, der har den endelige Afgørelse. Og jeg maa tilføje, at jeg hørte ikke det ærede Medlem anvise nogen anden praktisk Udvej end den, der findes anført i Skrivelsen, saa jeg ser ikke, hvad der skulde foretages, naar man ikke vil gaa denne Vej. Man kan dog ikke have en Retstilstand, hvorefter det grundlovmæssigt er overdraget til Regeringen at forbyde en Forening, og man saa lader det være fuldkommen strafrit, hvad der foretages af Folk, der overtræder et altsaa indtil videre lovligt Forbud i den Mellemtid, der gaar, indtil Domstolene har truffet den endelige Afgørelse. Gaar Afgørelsen saa Regeringen imod, ved den ærede Ordfører for de Konservative saavel som jeg, at det var utænkeligt, at nogen Justitsminister eller nogen Anklagemyndighed, som havde rejst Tiltale, ikke skulde frafalde denne Tiltale, naar Domstolene havde sagt det sidste Ord. Jeg ser derfor ikke, hverken at der er nogen Uklarhed i den Skrivelse, jeg har tilsendt Udvalget, eller at der er nogen Mulighed for en anden praktisk Ordning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 319)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.